

Ђачки кутак

Лист ученика Основне школе "22. децембар" Доња Трепча

Број 14

2017.

У СУСРЕТ ЈУБИЛЕЈУ

1897-2017.
ОШ "22. ДЕЦЕМБАР"
Доња Трепча

Реч уредника

Први број школског листа „Ђачки кутак“ изашао је 27. јануара 2003. године. Уредници су били Дејан Славковић и Јелена Радовановић. Од 2003. до 2010. године изашло је укупно 13 бројева. Штампање часописа омогућили су бројни спонзори и ученици школе. Часопис на занимљив начин приказује дешавања у школи, али и подстиче ученике да науче нешто ново и да развијају своју креативност.

Стекни пријатеља

- *Осмехни се, разговарај, буди љубазан или љубазна, саслушај другог.
 - *Причај о себи и својим интересовањима, али без хвалисања.
 - *Буди искрена када неког хвалиш или критикујеш. Не буди дволичан или дволична.
 - *Подели тугу и радост.
 - *Прихвати и другачије мишљење од твог.
- Пријатељ срећа ствара, а несрећа проверава. Народна пословица
Пријатељ је наше друго „Ja“. Питагора

Основна школа у Доњој Трепчи

Колектив школе

Мика Антић

Пробаш и успеш
И одједном сам схватио:
Постоје речи без усана.
И веровање без даха.

То је некакав изазов онога што је испред нас,
као да те зачикују да нешто нећеш успети,
а ти пробаш и успеш.

Замисли да си сова и дужност ти је да жмуриш
и да се боиш светlosti.

А ти се чврсто зарекнеш и хипнотишел сунце.
Објашњавањем ствари,
одузимамо им нешто од оне лепе чаролије,
од оног златастог омота,
испод којег се крију толика чудесна
значења свега што изгледа исто.

Речи су искраћале. И изношене. И крпљене.
Мерено од пре времена и много после времена,
остаје само смисао као чудо свих чуђења.

Друштво малих песника

Песма о шеширу

На главу га ставим
на све заборавим.
У мислима летим,
свега лепог се сетим.

Од хладноће он ме чува
Образ штити када дува.
Заклони ме и од мрака
обасја нас звезда свака.

Поносан сам када ходам
и још широк осмех додам.
Под њим срећа порасте за број,
ето такав је шешир мој.

Димитрије Урошевић

Песма о шеширу

Шешир плави малени,
мени главу чува,
када сунце греје
и кад ветар дува.

Свет око себе
са висине гледа
испод њега вири
коса боје меда.

Ивицама својим
једне очи крије
док по њему свуда
хладна киша лије.

Валентина Машић

Шешир

~~~~~

Шта то моју главу краси
то је шешир прави дамски
чак и молер Ђира
носи шешир од папира.

Кад шешира нема,
Ђира има проблема,
он увек шешир носи
да му креч не буде у коси.

Ја шешир носим
сунцу да пркосим,
а и да будем дама,
међу девојкама.

Мом шеширу сви се диве,
па у њега кришом вире,
када носим шешир тај
свима се свиђам, добро знај.

Милица Вукашиновић

На бакином јастуку

На бакином јастуку
извезена два голуба бела,
седе косе расплетене,
а лице пуно жеља.
Жели да будем храбар и снажан,
жели да сам срећан и одважан
да се са мном поноси бака,
јер има правог јунака.
Увек говори старица драга:
„Буди добар човек сине,
поштуј друге, то су врлине“,
док њене године тихо се броје
да живи дugo желим јој ја,
и тако испуни део мог сна.

Александар Вукашиновић

Није тешко бити фин

Свакоме треба помоћ да пружиш
и са свима се лепо дружиш.
У аутобус кад улазиш ты
ни са ким се немој гурати.
У контејнере смеће баџај
и околину не прљај.
У клупу не лепи жваке,
већ их баџај у корпу за отпатке.
Не лажи и не кради,
и никакве лоше ствари не ради.
Добро јутро свакоме пожели,
Радост и срећу свима подели.
Буди весео и расположен,
а не тужан и намргођен.
Свакоме покажи како се треба лепо понашати
и видећеш, сви ће те заволети.

Милоје Васовић

Није тешко бити фин

Тешко је кад неко не види,
не терaj га да се због тога стиди.
Кад неко не чује,
ти му помози да због тога не тугује.
Лепо баки помози,
Тако ћете увек бити у слози.
Ако неко брзо вози
ти деки помози.
Уступи старијем место
јер то није твој престо.
Понеси другарици торбу
Немојте водити борбу.

Марко Петровић
Богдан Ђуровић

Речи леже, она што је написано остаје

Интервју са Михаилом Обреновићем

Новинар: Како сте се осећали након долaska на власт?

Михаило: Као и свако из наше династије, волео сам власт. Био сам задовољан, али ми је жао што сам на власт дошао након мог брата Милана, који је умро.

Новинар: Ви сте владали два пута. О чему је реч?

Михаило: Први део моје владавине се завршио буном уставобранитеља, тачније Вучићевом буном. Уставобранитељи нису били задовољни, па су ме збацали са власти.

Новинар: Како сте други пут дошли на власт?

Михаило: Након смрти мого оца, дошао сам на власт. Био сам старији, а самим тим и спремнији у вођењу државе.

Новинар: Шта се променило у односу на први део ваше владавине?

Михаило: Сада сам владао помоћу закона, а истовремено они су ми омогућавали апсолутну владавину. Желео сам полако, али сигурно да истерам Турке из градова.

Новинар: Шта сматрате најважнијим што сте урадили за своју државу?

Михаило: То је добијање кључева градова 1867. године. Добили смо тврђаве Смедерево, Београд, Кладово, Соко и Ужице и истерали турске војнике.

Новинар: За крај, ван државних послова, шта сте волели да радите?

Михаило: Волео сам уметност, нарочито сликарство и књижевност. Путовао сам и видео бројне стране света и жељео сам да пренесем њихову архитектуру и у Србију.

Милоје Васовић

Први разред

Моја мама је...

*воли цвеће. (Сара)

*је добра и лепа. (Сандра)

*увек ту када ми је потребна. (Василије)

*најбоља мама на свету. (Софija)

*брине о мени када сам болесна. (Маша)

*нежна и теша ми када сам тужна. (Дара)

*лепа и помаже ми да урадим домаћи задатак. (Никита)

*увек наслеђује ми и воли цвеће и природу. (Мартина)

Прича једног шешира

Моја прича почиње не тако давно у време када су шешире били веома модерни и популарни. Сваког јутра, млада женица округлих и румених образа, стављала би ме на главу лутке која се налазила у излогу. Била је то једна прилично оронула радња са шепирима. Поглед ка улици био је изванредан. Често сам сатима посматрао пролазнике, децу и жене које су увек некуда журиле. Понекад би неко и застасао дивећи се шепирима у радњи. Осећао сам да нису равнодушни када је мој облик у питању и да често говоре све најлепше о мени. Међутим, цена је прекидала њихово сањање. Јуди су чезнули за мном, а ја сам чезнуо за власником.

Посебну пажњу тог јутра привукао ми је један фини брачни пар. Жена је била обучена по најновијој моди, а на глави је имала лила шешир са белом траком. И мушкица поред ње је деловао отмено, био је веома лепо обучен. Много веће интересовање од тог брачног пара показао сам према шеширу ове препеле dame. Мушкица је разменио неколико речи са продавачом и одједном сам се нашао на његовој глави. Био је то леп осећај. Жена је ухватила човека под руку и тако сам кренуо ка својој новој кући. Бела трака са даминог шепира нежно је помазила мој обод.

Жivot са овим брачним паром је био угодан и пријатан све до тренутка док дама није одлучила да свој шешир са белом траком замени другим. Сама помисао на растапак веома тешко нам је пала. Дама је одлучила да шешир поклони пријатељици.

Сви моји покушаји да пронађем шешир са траком били су узалудни. Данима сам висио на чвилуку у господиновој соби. Месеци су пролазили, а господин ме није стављао на главу. Једног зимског дана собарица ме је изненада скинула са чвилуке и сакрила под капут. Питао сам се шта ће собарици мушки шешир. Све је било веома сумњиво. Убрзо сам схватио о чему је реч. Поклонила ме је свом нећаку за рођендан. Био је то висок и наочит младић, али веома себичан и пакостан. Код њега се нисам задржао дуго. Првом приликом ме је однео у ону исту стару радњу и продао ме за мале паре. Продавачица ме је узела из младићевих рук. Ставила ме је на полицу. Крај мене је стајао још један шешир. Препознао сам га. Била је то она. Необична лила боја и бела трака ју је одала. Био сам пресрећан. Поново смо били заједно.

Александра Милојевић

Чаробни шешир

Некада давно постојао је један чаробан шешир.

По легенди шешир је био скривен у шуми на крају села.

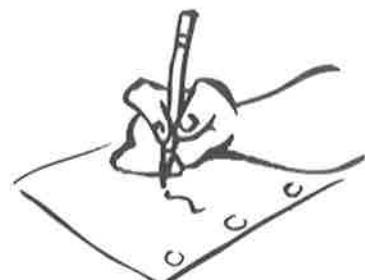
Имао је чаробну моћ, али могао је да испуни само племените и искрене жеље. Једнога дана дечак по имену Тодор шетао је шумом. Одједном је чуо неку музiku.

Звук је допирао из правца великог храста.

Тодор је потрао ка циновском дрвету без икаквог страха у нади да ће открити о кому се ради. Док се приближавао храсту у крошњи је запазио шешир. У први мах шешир му је изгледао сасвим обично. Није ни слутио да је пронашао благо за којим су генерације трагале.

Тек када је шешир проговорио, Тодор је схватио о кому је реч. Шешир је рекао Тодору да помисли жељу. Тодор је имао само једну жељу да му мајка оздрави. Дечак је испричао своју тужну причу како му се мајка разболела и како он води рачуна о кући и сестри. У том тренутку шешир се нашао на Тодоровој глави и рекао му да зажмури. Дечак је склопио очи. Одједном се нашао у врту препуном црвених ружа. Пред њим се налазила кућа са великим прозорима, а испред куће су га чекале мајка и сестра са осмехом на лицу. Тодор је био пресрећан. Дечакова мајка је устала из кревета, поново је могла да хода. Тодор више никада није видео шешир. Понекад би му се учинило да негде у даљини чује ону тајанствену музiku.

Сандра Бојовић

Градимир Стојковић препоручује...

ЧИТАЧ

У суботу поподне Александар је ушао у своју собу и тек што је затворио врата мама је, мимо свих кућних обичаја, прекинула тату у гледању преноса дербија:

- Радомире, нешто се посебно догађа са нашим сином!
- Аха! - одговорио је тата. - Помери само се мало удесно... молим те!
- Радомире, наш син је узео књигу из витрине!
- Замолио сам те, само мало удесно, не видим...
- Твој син чита књигу, човече!
- Е, шепртља! Како је ово успео да промаши... ШТА СИ РЕКЛА !?!
- ЧИТА КЊИГУ!

Баш тада је из своје собе изашао Александар. У очигледној журби, не гледајући ни лево нити десно, отишао је до витрине, отворио је извадио неку књигу, мало је осмотрлио, па је вратио назад, узео другу, добро је погледао са свих страна, ставио под мишку, затворио витрину и, опет не гледајући ни лево нити десно, ушао у своју собу.

Мама и тата више ни реч нису прозборили, занемели од ненадане радости: Сале је почeo да чита, сам, без да га ико на то нагони! А то је било доволно и више него доволно за срећу и задовољство поносних родитеља.

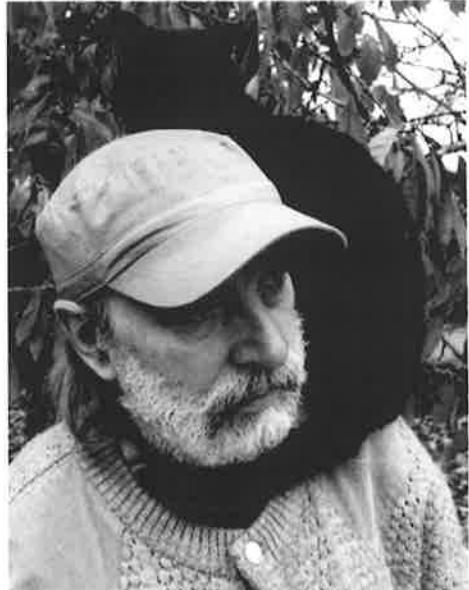
Два дана су мама и тата били поносни и срећни родитељи. У понедељак поподне, кад је Александар био у школи, мама је узела усисивач и отишла у Александрову собу. Тата је листао новине уз поподневну кафиџу.

- Рашо!- зачуо се мамин врисак из Александрове собе.

С новинама под мишком и шољицом у руци тата је улетео у Александрову собу:

- Шта се догодило?
- Сале чита - рекла је мама и показала на Александров радни сто.

Испод обе предње ноге стола биле су пометнуте књиге. Да се сто не клима...

Градимир СТОЈКОВИЋ

•Савремени дечји писци и њихове књиге•

Миленко Матицки: ЖУРКА

Лидија Николић: МАМИН ДНЕВНИК

Игор Коларов: АГИ И ЕМА

Мошо Одаловић: ГДЕ ЈЕ ЛАМПИНО ДЕТЕ

Владимир Андрић: ПУСТОЛОВ

Бранко Стевановић: ЗООЛОШКА ПЕСМАРИЦА

Драгомир Ђулафић: ЗВЈЕЗДАНО ЈДРЕБЕ

Поп Д. Ђурђев: РАДОВИ НА МЛЕЧНОМ ПУТУ

Слободан Станишић: ТАНГО ЗА ТРОЈЕ

Милош Николић: БУВЉА КЊИГА

•ДЕСЕТ КЊИГА НАШИХ ДЕЧИЈИХ ПИСАЦА КОЈЕ СВАКИ ОСНОВАЦ ТРЕБА ДА ПРОЧИТА•

Бранислав Нушић: ХАЈДУЦИ

Бранко Ђорђић: МАГАРЕЋЕ ГОДИНЕ

Глиша Бабовић: ВОДОПЛОВЦИ

Чедо Вуковић: СВЕМОЋНО ОКО

Гроздана Олујић: ГЛАСАМ ЗА ЉУБАВ

Јован Јовановић Змај: ПЕСМЕ ЗА ДЕЦУ

Драган Лукић: НЕБОМ ГРАДА

Душан Радовић: ПОШТОВАНА ДЕЦО

Добрица Ерић: ВАШАР У ТОПОЛИ

•ОМИЉЕНЕ КЊИГЕ ЗА ДЕЦУ•

Љубивоје Ршумовић: МА ШТА МИ РЕЧЕ

Александар Ален Милн: ВИНИ ПУ

Јан Лари: КАРИК И ВАЉА

Кенет Грејм: ВЕТАР У ВРБАКУ

Валентина Осејева: ВАСЕК ТРУБАЧОВ И ЊЕГОВИ ДРУГОВИ

Карло Колоди: ПИНОКИО

Легранд Кенон: СУРА ПЛАНИНА
Луис Керол (Чарлс Латвиј Дојсон): АЛИСА У ЗЕМЉИ ЧУДА

Џон Роналд Руен Толкин: ХОБИТ

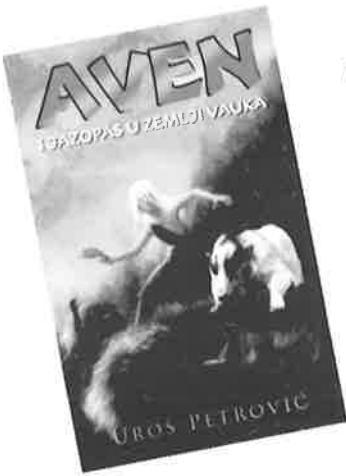
Франц Финжгар: ПОД СЛОБОДНИМ СУНЦЕМ

Карл Мај: ВИНЕТУ

Волтер Скот: АЈВАНХО

Жил Верн: ДЕЦА КАПЕТАНА ГРАНТА

Сусрет са Урошем Петровићем

1. Које особине треба да поседује писац?

Радозналост пре свега.

2. Која је фаза у писању најтежа?

Иста она која је и најлепша-свака!

3. Шта је за Вас књижевност?

Једна од најлепших тековина човечанства. Тако се и дели наш пут. Све до појаве писма била је праисторија.

4. Да ли сте у детињству имали омиљеног књижевног јунака?

Било их је много, од Кекеца до Тома Бомбандила. Имао сам и много омиљених јунака из стрипова.

5. Где и како проналазите инспирацију за своја дела?

Свуда, од снова до путовања.

6. Зашто сте изабрали да будете дечији писац?

Нисам сигуран да сам промишљено бирао. То се дододило -подстакнут нечим зачудним поривом, написао сам роман „Авен и јазопас у Земљи Ваука“. Успут сам га и илустровао. Потом ми се учинило да би требало да је објавим. Тако је почело.

7. По чему се разликујете од осталих дечијих писаца?

Сигуран сам да на свету нема писаца за децу који поседује више батеријских лампи и бумеранга од мене.

8. Ваш роман „Плети лептири“ је екранизован. Какав је осећај када своје дело видите на филмском платну?

Сваком бих препоручио. На све то, реч је о првом 3Д филму у историји српске кинематографије! Невероватно искуство!

9. Колико је добар и занимљив наслов битан за роман? Да ли наслов дајете када завршите са писањем или на самом почетку писања?

За време писања постоји неки радни наслов, који обично не буде коначан. Наслов сам пар пута мењао пред саму штампу књиге.

10. Наставите започето: Библиотека је...

...простор који уме да радозналу децу претвори у радознале, учене и речите људе.

11. За крај нам реците један Ваш омиљени цитат и поруку ученицима наше школе.

Carpe diem!

Богдан Гутлета

Свет реалности има границе, свет маште је безграницан

Шта је за тебе глума?

-За мене је глума прилика да будемо неко други. Живот сваког од нас је узбудљив, богат, сваки дан је нова прилика за авантуру, међутим, некима од нас ни то није довољно! Неки људи би волели да у свом веку пруживе неколико живота... тако се, по мом мишљењу, постаје глумац, балетски играч, оперски певач, а у суштини сваке од тих уметности је предиван занат – глума.

Најлепша успомена из основне школе...

-Био сам седми разред када је наша учитељица одлазила у пензију. Поздравили смо се с њом тог јутра, али било нам је жао да је не видимо још један пут, пре него што заврши свој последњи радни дан у школи, тако да смо побегли са последњег часа и сачекали учитељицу у дворишту. Испратили смо је певајући песмице које нас је она научила. То је, вероватно, најлепша успомена из мого читавог школовања.

Да ли је тешко уписати Академију уметности и који је твој савет онима који то желе?

-Није лако, дефинитивно није лако, међутим, оно што те води је љубав према тој уметности, одлучност да јој посветиш свој живот и сигурност која долази из знања да је твоја одлука исправна. Док о овоме мислим, сетио сам се речи песме из једног цртаног филма који и даље јако волим – „Живи свој сан, он ће постати стварност...“ Мож једини савет је верујте у себе онда и када сви сумњају, јер само сте ви особа која ће бити уз вас до kraja живота!

Гледали смо те у представи Госпођа Министарка. Колико је рад на том лицу био напоран?

-“Госпођа министарка” је моя омиљена драма домаћег аутора, због тога, рад на лицу Пере писара је више био чиста срећа за мене него напоран рад. Такође сам имао част да, радећи “Госпођу министарку” сарађујем са Гораном Јевтићем и редитељком Тањом Мандић Ригонат, а њих двоје су људи којима се дивим већ годинама.

Коју улогу прижељкујеш и са којим глумцем/глумицом би желео да радиш?

-Мој дугогодишњи сан је да играм лик Магбета у истоименој драми Вилијама Шекспира. За испит III године глуме на Академији имао сам срећу да одиграм две сцене из тог комада, било је јако узбудљиво. А што се колега тиче, моја највећа жеља је да сарађујем са нашом предивном Миленом Дравић и дивом британском глумицом Меги Смит. То су две dame које су најзаслужније за моју љубав према глуми.

Саша Симовић

Твој највећи сан је...

-Мој највећи сан је да тридесету годину дочекам имајући три најважније ствари у свом животу – успешну каријеру, срећну љубав и праве пријатеље.

Омиљена књига, глумац, филм и редитељ...

-Књига – “Играч” од Колума Мекена; глумац – Ајан Мекелен; филм – “Најбоље године господиџе Чин Броди и редитељ – Тања Мандић Ридонат.

Које су по твом мишљењу највеће животне вредности?

-Лепота и морал. Лепота је нешто што је дар и што вреди неговати. Бог нам даје тело налик своме, а ми бирајмо како ћемо се према њему опходити. Морал је нешто што сами градимо. Сви имамо прилику да будемо добри, поштени, пристојни. И сам наш осмех и ведро расположење ће улепшати некоме дан, а то је већ једно добро дело.

Омиљена представа у позоришту Бошко Буха је...

-“Снежња краљица”. То је предивна представа за децу, која се успешно игра још од 1997. године и то је прва позоришна представа коју сам ја икада гледао, још када сам био у обданишту, а позориште Бошко Буха је гостовало са том представом у нашем чачанском Дому културе.

Поједини чланови наше драмске секције при припремању представа су веома стидљиви. Како да преоброде стидљивост и ослободе се на школској позорници?

-Јако је важно да млади глумци раде окружени људима у које имају повериње – у коме ће другари помагати једнам другима, у коме се нећете смејати грешкама својих другара, у коме ћете имати много стрпљења, љубави и разумевања једни за друге. Само тако ће стидљиви глумци и глумице имати храбrosti да се ослободе, пусте своје лепе гласове и емоције и покажу шта су све њихове способности.

Твој пример нам показује да је из једног малог града као сто је Чачак, ипак могуће доспети на и велику сцену познатих позоришта. Да ли су за то потребна велика одрицања?

-Ја то не бих назвала одрицањима, већ дисциплином. За младог глумца је веома важно да води рачуна о култури свог знања и тела. С једне стране, глумац мора много да чита, гледа разне филмове и представе, учи од зрељијих, искуснијих колега, да буде информисан, познаје разне језике, вештине, јер се од њега очекује да познаје све што познаје лик кога ће тумачити; са друге стране, глумац мора да буде физички спретан, издржљив и занимљив – саме позоришне и филмске пробе су јако напорне за глумца, а и поред тога, од глумца се очекује да поседује разне физичке способности које би од њега лик и редитељ захтевали. Све ово изгледа као много жртве, али тајна је само у здравом и посвећеном начину живота, који није на одмет осталима.

Писање је мој будући позив

Анастасија Рогановић ученица Основне школе „Филип Филиповић“ у Чачку, написала је роман „Писац у мраку“, а инспирацију је проналазила свуда око себе. Анастасија је била стрпљива и дала је одговоре на сва наша питања.

Када си почела да пишеш?

-Почела сам да пишем са девет година на крају трећег разреда.

Колико времена ти је требало да напишеш овај роман?

-Роман сам писала око годину дана са мањим паузама.

Омиљене књиге из детињства и да ли ти је баш она била инспирација за овај роман?

-Омиљене књиге из детињства су ми књиге Агате Кристи, али ми оне нису биле инспирација за овај роман.

Да ли и колико аутобиографског има у твом роману?

-У мом роману нема аутобиографског.

Да ли је писање твој будући позив?

-Ја се надам да јесте, јер стварно уживам у писању.

Који су писци твоји узори?

-Моји узори су: Агата Кристи, Иво Андрић...

Шта је твоя порука читаоцима?

-Препоручујем свима да читају књиге.

Успаванка за Д,

Уред ноћи једи рибом

Морски коњиц с' модром грибом,

На њем седи ко сан тиха,

Девојчица из маг слахи.

Морске звезде и влактони

Сидију ко ламонни.

Светиљки се пчеле јре

ко украси с' јелке твоје.

Санда санда, у сну приказ

причад с морем, мирно снивај.

Нико у сан уђи не сме,

док не пита тишица песме.

Перо бубац,

Милана Ђорђевић 4/

Богдан Јуровић 4р

Куд се деде Немањића благо

„Куд се деде Немањића благо“ је занимљива књига која нам на један необичан начин приближава легенде и предања нашег краја. Мистериозне приче, тајanstveni предели, натприродни јунаци, необичне појаве покрећу машту читаоца. Загонетне приче несталом благу деспота Ђурађа Бранковића, о тајнама у пећинама испод Соколице и легенда о Теодосију и скривеном злату откривају нам један другачији свет „на граници између мита и стварности.“

A poetry deep down from the heart and soul

Mother

Mom, do you know what I saw?
I saw hungry kid on the street
I know it's terrible when you're hungry
Can I give her my chocolate, mom?
Mom, look over there!
I can see barefoot kid
I'm sure it's terrible if you're barefoot
Can I give him my sneakers, please?
Mother, how terrible when
you don't have anyone you can call 'mom'
Mother, thank you for everything
Tell me how to repay you, I'll try

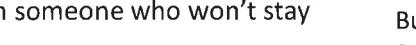
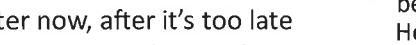
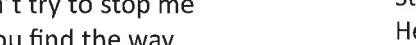
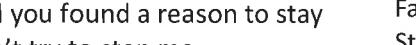
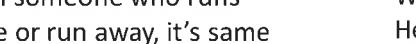
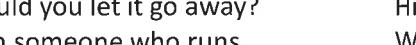
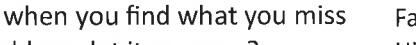
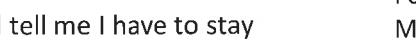

Dandelion

I was born under the starry sky,
and when stars watched me I was shy
They were reading my mind
So they asked me: 'Baby, why?'
Then I talked to them all night
In the morning I saw the sun
It was yellow and bright
Tightly paced across the sky
I fell in love, I fell in love
I was calling him, but he didn't hear

Every night while I watched the stars
I cried and prayed to God
I wanted my one love
my wind, please come to me
and take me to a better place
Do you feel what I mean?
Wipe my tear from my face!
I'm free, I'm free

I am someone who won't stay
Don't try to stop me,
Don't try to stop me
You want to find the way
But you really don't know how
You can beg on knees

Dark man

Cold like pain.

Mysterious like death.

His forehead is cloud.

His eyes are starry sky.

His mouth is sun.

I see rain.

Falling slowly, but don't stop here.

There's no rainbow on starry sky.

Rainbow is somewhere deep inside, away.

I can't see.

Mysterious like death.

Far like dream.

His hair is like waves lifted in the wind.

Wind blowing in his face, but clouds are still there.

He knows; if you want tail wind, you should turn.

But he goes straight.

Far like dream.

Strong like love.

He walks. Don't know where he goes.

But he knows; you can't be in place,

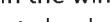
because sun will go down.

He doesn't know, the sun is gone.

But he just walks.

Strong like love.

Only like God.

Kristina Novaković

Дан британске

Четири године заредом, ученици наше школе, у сарадњи са наставнициом енглеског језика, су припремали приредбу посвећену енглеском језику, традицији и култури. Ученици су изводили драматизације прича, почев од грчке митологије до савремених писаца, говорили поезију на енглеском језику и изводили музичке нумере савремених поп и рок састава. Путујући кроз време и различите облике казивања на енглеском језику, истицали су непролазност и свевременост љубави и најзначајнијих људских врлина.

15 interesting facts about the English language

1. ‘E’ is the most commonly used letter in the English language. In fact, as many as one in eight of all the letters written in English is ‘e’.
2. More English words begin with the letter ‘S’ than any other letter of the alphabet.
3. ‘I am.’ is the shortest complete sentence in the English language.
4. The longest English word that can be spelled without repeating any letters is ‘uncopyrightable’.
5. The following sentence contains seven different spellings of the sound “ee”: ‘He believed Caesar could see people seizing the seas’.
6. Do you know what is special about the following sentence? ‘The quick brown fox jumps over the lazy dog’. This type of sentence is called a ‘pangram’ as it uses every letter in the English language.
7. The longest word in English has 45 letters: ‘pneumonoultramicroscopicsilicovolcanoconiosis’! It is a type of lung disease caused by inhaling ash and sand dust.
8. There is no word in the English language that rhymes with month, orange, silver or purple.
9. ‘Queueing’ is the only word with five consecutive vowels (five vowels in a row). This is a great word to use when you play hangman!
10. There are nine different ways to pronounce ‘ough’ in English. This sentence contains all of them: ‘A rough-coated, dough-faced, thoughtful ploughman strode through the streets of Scarborough; after falling into a slough, he coughed and hiccoughed.’ You can search for these words on the Cambridge Dictionary website to listen to their pronunciation. <http://dictionary.cambridge.org/>
11. Due to a printing error, there was a word in the English dictionary from 1932 to 1940 which didn’t have a meaning. The word was ‘Dord’ and it became known as ‘ghost word’.
12. ‘Pronunciation’ is the word which is most mispronounced in the English language!
13. English is the official language of the sky! It doesn’t matter which country they are from, all pilots speak in English on international flights.
14. The most difficult tongue twister in the English language is “sixth sick sheik’s sixth sheep’s sick”. Why not try it out on your friends and see if any of them can say it without making a mistake?
15. Approximately one new word is added to the English language every two hours and around 4,000 new words are added to the English dictionary every year.

Математички кутак

Катарина Јевтић

БРАВО!
САМО
НАСТАВИ

7. Ако збир бројева 8 и 2 умножиши за неки број добићеш 2. Одреди непознати број.

И НА ВРХУ ПЕКА ЗНАЈУ СВИ ПОВЕДНИК СИ ТИ! (К. Јевтић)

6. Гоце је имао 8 банана. Колико је банана поједа ако јој је остало 5?

НОТРУДИ СЕ ЈОШ МАЛО, ДО ВРХА НИJE МНОГО ОСТАЛО (К. Јевтић)

5. Ако претходник броја 8, умножиш за неки број, добићеш 2. Одреди непознати број.

ВОДИТЕ ЗНАЊЕ, ДО ВРХА ЈЕ СВЕ МАЊЕ (К. Јевтић)

4. Ако највећи једионицни број умножиш за неки број, добићеш 6.

Одреди непознати број.

ХОИ ПО ХОИ, НАПРАВИ ЈОШ ЈЕДАН СКОК! (К. Јевтић)

3. Који број треба одузети од 10 да се добије 3?

СКОЧИ ВИШЕ!

2. Одреди непознати умножилац.

A) $8 - x = 4$ X = _____   ПР.
B) $10 - x = 5$ X = _____   ПР.

ПОПИВ СЕ НА НОВИ СТЕПЕНИК

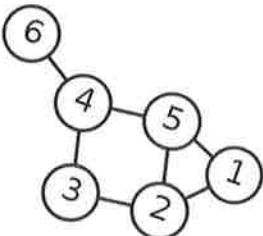
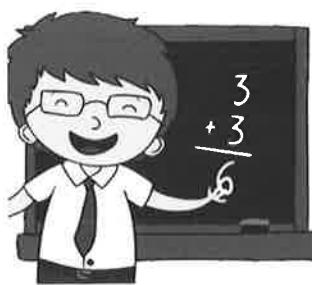
1. Мисли „ниши“ не уздиш, тачан број га учини. (К. Јевтић)

10 - ____ = 4   8 - ____ = 5   9 - ____ = 5   8 + ____ = 6   7 - ____ = 6
9 - ____ = 0   5 - ____ = 5   6 - ____ = 2   9 - ____ = 6   4 + ____ = 0

МАТЕМАТИЧКЕ СТЕПЕНИЦЕ – НЕПОЗНАТИ УМАЊИЛАЦ (К. Јевтић) 119

„Папагајева теорема“, Денија Геја, прича о мафији, крадљивцима животиња, киднаповању и пријатељству. Чита се у једном даху и без обзира да ли сте љубитељ математике или не, тешко да ће вас оставити равнодушним!

„Еуклидов прозор“, Леонарда Млодинова, пружа нам прилику да одемо на узбудљиво путовање кроз историју геометрије, од древних времена па све до најновијих настојања да се постави теорија струна.

9. Међу бројевима од 0 до 20 постоји број чија је цифра јединица за 5 већа од цифре десетина. Који је то број? То је број _____.

БРАВО!
САМО ТАКО
НАСТАВИ!
И НА ВРХУ СИ!

И НА ВРХУ ПЕКА ЗНАЈУ СВИ
ПОВЕДНИК СИ ТИ! (К. Ј.)

8. Униши < > или =
16 < 19   13 = 1/3   4+6 = 17   5+5 = 10
11 < 10   1/4 = 1/5   9 - 2 = 12   17 < 15
17 < 15   2/10 = 9/11

ПАПРЕДСКРИПТИ, ПОКАЖИ ЗНАЊЕ МЕНЯЕ (К. Ј.)

7. Пореди бројеве: 13, 20, 10, 17, 18, 11 од највећег до најмањег:
Пореди бројеве: 15, 19, 12, 18, 14, 16 од највећег до најмањег:

6. Папин претходник и следбеник датих бројева:
____, 14, ____ , 19, ____ , 11, ____ , 16, ____

ВОДИТЕ ЗНАЊЕ, ДО ВРХА ЈЕ СВЕ МАЊЕ! (К. Ј.)

5. Укачи машину, настави да пинеш бројеве:

ПАЖЉИВО ПАПРЕДСКРИПТИ, ПОКАЖИ ЗНАЊЕ МЕНЯЕ (К. Ј.)

4. С. а) измајни бројеве мање од 13, а у б. измајни бројеве веће од 13.

ХОИ ПО ХОИ, НАПРАВИ ЈОШ ЈЕДАН СКОК! (К. Јевтић)

3. Сада од себе спе лај, парне бројеве заокружи, а непарне прецијтај. (К. Јевтић)

14 8 11 16 19 17 12 3 15 20

ПОПИВ СЕ ЈОШ ЈЕДАН СТЕПЕНИК!

2. Ову траку одмах продужи, бројеве друге десетине (и заокружи). (К. Јевтић)

3 12 18 2 5 10 19 11 4 16 0 7 13 20 15 8 14 6 17 1

ПОПИВ СЕ НА НОВИ СТЕПЕНИК!

1. Мисли „ниши“ не уздиш, број речима и информација ги униши. (К. Јевтић)

20 _____ 18 _____ истинаст _____ тринаест _____

МАТЕМАТИЧКЕ СТЕПЕНИЦЕ – БРОЈЕВИ ДО 20

$$1 + 1 = 2$$

ЧУДЕСНИ СВЕТ МАТЕМАТИКЕ

3/7

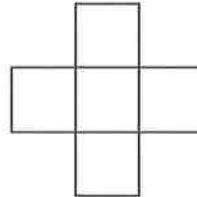
Древно рачунање

Међу најстаријим директним доказима људског рачунања јесте бабунова бутна кост обележена са 29 зареза. Кост је стара 35000 година и откривена је у планинама Лебомбо у Африци. Лебомбо кост подсећа на штапове које и данас користе Бушмани у Намибији.

Јадни Питагора

Зевс силази са своје кочије и прилази Питагори. Питагора замахује мачем: "Последњи пут кад си долазио, жену си ми претворио у камен." "Слушај Питагора. Имам тест за тебе. Ако тачно одговориш, оживећу ти жену." Зевс поставља мермерну плочу пред Питагору. На плочи се налазе два диска као на слици. Зевс показује пут плоче: "Ми богови их називамо омега дисковима и користимо да би тестирали интелигентне смртнике са којима смо дошли у контакт. Као што видиш, један диск је црвени, а други златне боје. Оба диска су исте величине. Црвени диск је прикован за плочу, а златни ротира око њега без клизања. Када златни диск обрне један круг око црвеног, колико кругова обрне око своје осе?"

Крст у квадрат: Поделити крст приказан на слици помоћу два праволинијска реза тако да се од добијених делова може саставити квадрат.

Тајанствени низ: Који број следи у следећем низу?
1, 9, 17, 3, 11, 19, 5, 13, 21, 7, 15, ?

Паковање бомбона: Да ли је могуће 12 бомбона ставити у три празне кесице тако да у свакој буде непаран број бомбона?

За размишљање:

Мистерија броја 0,33333...: Сви знамо да је $\frac{1}{3} = 0,33333\dots$ где се тројка понавља бесконачно много пута. Множећи обе стране са 3, добијамо да је $1 = 0,99999\dots$ Како то?

Несрећан број: Зашто се за број 13 каже да је несрећан?

Облик шахте: Зашто је боље да отвор шахте буде кружног облика него квадратног?

π

1 2 3 4 5 6 7 8 9 ...

„СМЕМ+ЛИ-ДА/БРОЈИМ?“, Гинтера Циглера, књига у којој можете без бројања да пронађете духовите и стручне одговоре на питања да ли је 42 одговор за све, да ли је π леп као Мона Лиза, да ли знаш математику боље него што мислиш да знаш.

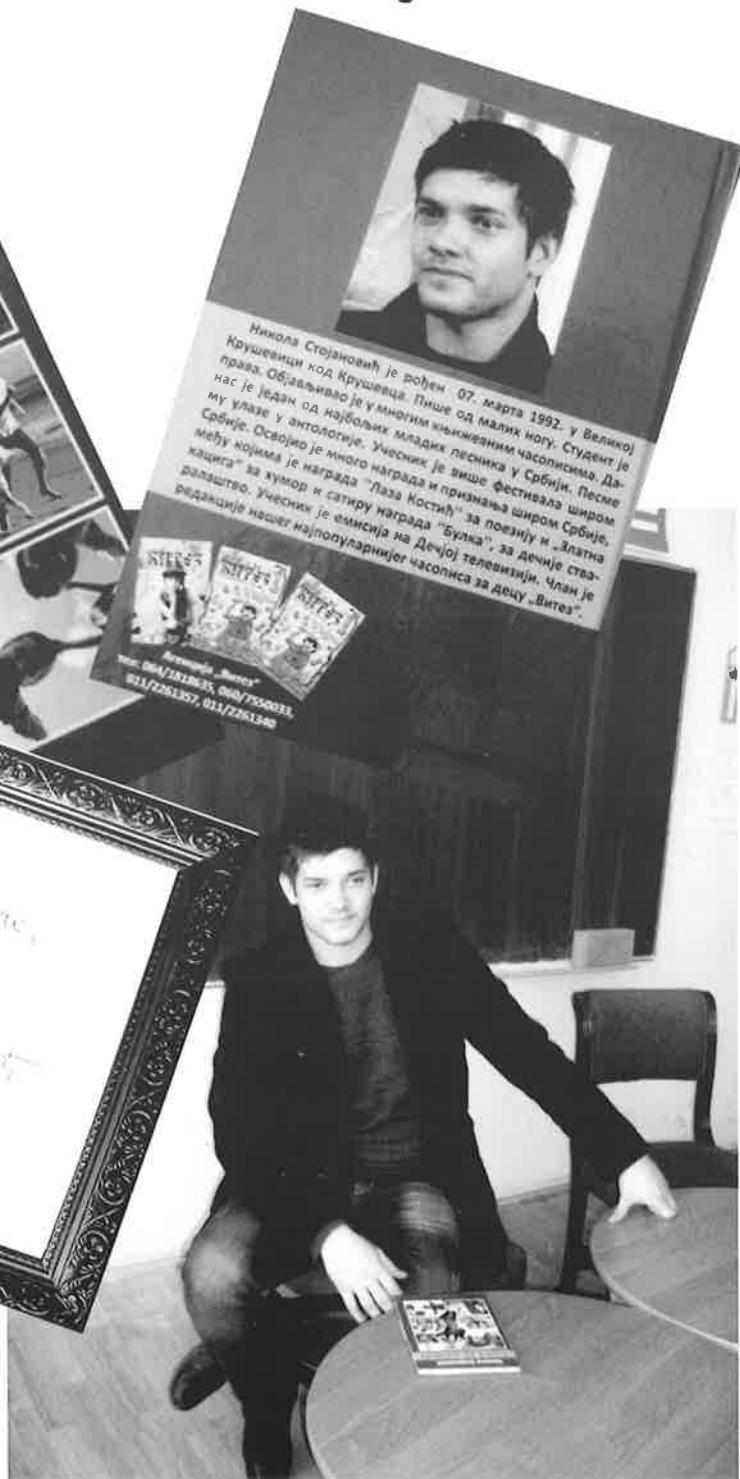
Из пера песника Николе Стојановића

Зимско јутро

Небеске светиљке лагано се гасе и стидљиво провирује нови дан. Јутро је хладно и свуда светлуца снег. Сунце се нешто постидело па неће лако да изађе. Јак мраз шарао је прозорска стакла, тако да је сваки прозор уметничко дело. Сваки је другачији, а опет сјајан и непоновљив. Голо дрвеће тугује, оштар мраз и хладан ветар га шибају. Оно и даље стоји на истом месту и чека боље дане. Хладноћу и тишину прекинује један петао који је поранио па гласним кукурикањем дозивао Сунце. На старим димњацима се вију облаци дима, пркосећи белини снега. Понеки врабац се сакрио под кровом па ни сам не зна где да нађе храну. Ветар својим звиждуком опомиње, замрзле барице на путу личе на огледала. Све је пусто, свуда влада мир. Само ветар свирач свира своју зимску песму. Сунце се полако извирује знајући да неће моћи да савлада оштар мраз.

Учествовање родитеља у образовању своје деце

Истраживања су показала да када родитељи активно учествују у образовању своје деце она постижу боље резултате. Породица је кључни фактор који обезбеђује образовање. Деци свих година је потребно да родитељи на неки начин учествују у њиховом школовању. Веома је важно да родитељи упознају наставнике своје деце, као и окружење у ком се налази школа. Ово се може лако остварити, било упознавањем запослених у школи (директора, стручног сарадника односно наставника), било посећивањем званичне интернет адресе школе.

Како би свако дете напредовало у школи неопходно је да се родитељи придржавају следећих савета:

- Храбрите дете да чита сваки дан! Слушајте га док чита, потом проведите неко време причајући о прочитаном тексту и помозите му да развије навике добrog читања.
- Надгледајте домаће задатке које ваше дете ради.
- Надгледајте које емисије гледа, коју музiku слуша и које видео игре игра.
- Причајте позитивно о школи са својим дететом, јер од вашег става у великој мери зависи и став вашег детета како према школи и наставницима, тако и према учењу:
- Развијајте поверење код свог детета, комуницирајте са њим, научите да га слушате.
- Свакодневно хвалите и подстичите своје дете, подсећајте га да је најбоље, као и да увек треба да буде љубазно и послушано.
- Храбрите дете да се труди и да не одустаје, чак ни онда када је задатак доста тежак.
- Разговарајте о бригама за своје дете са његовим наставницима или педагогом.
- Развијајте код детета навику да редовно долази у школу. Планирајте куповину, одлазак код фризера, па чак и доктора, ако је могуће, после школе.
- Развијајте код свог детета здраве навике као што су правилна исхрана.
- Покажите подршку што се тиче наставе после школе која постоји да помогне вашем детету да што више напредује.
- Питајте за савет наставнике или педагога како да радите са дететом ван школе.
- Редовно посећујте Отворена врата, родитељске радионице и друге састанке који се одржавају у школи
- Посећујте учионицу свог детета, при том, обратите пажњу на сигурносне мере које постоје у школи.
- Упознајте се са правилима понашања у учионици и у школи.

Андријана Јовановић, педагог

ИНТЕРВЈУ СА ШКОЛСКИМ ПЕДАГОГОМ АНДРИЈАНОМ ЈОВАНОВИЋ

Н: Да ли често чitate и који Вам је жанр омиљен?

А: Да. Немам омиљени жанр. Углавном читам књиге које подстичу на размишљање и које приказују живот (не)обичних људи и њихове борбе и дилеме, унутрашња преживљавања.

Н: Ваша омиљена књига.

А: Било која од Муракамија.

Н: Коју књигу бисте нам препоручили за читање?

А: Морамо да разговарамо са Кевином, Лоше друштво, а за родитеље Тинејџери-како им поставити границе.

Н: Да ли нам и колико књиге могу помоћи у решавању проблема у школи, у породици, у комуникацији са другима?

А: Да, у великој мери. Свакако су корисне за бogaћење речника, развијање маште, упознавање неких нових људи, предала, нових светова

Н: Како и када сте одлучили да постанете педагог?

А: У средњој школи. Главна инспирација ми је била моја мама и њен однос са децом. Она је имала природан таленат за то, а ја сам морала да се обучавам.

Н: Ваша порука читаоцима нашег часописа је...

А: Прочитајте га од прве до последње стране, и то пажљиво, а после узмите неку књигу.

ВУКОВЦИ

ОШ “22. децембар”

ЈЕЛЕНА
Срнић

АНЂЕЛА
Петровић

ОГЊЕН
Марић

АЛЕКСАНДАР
Пауновић

АНГЕЛИНА
Арсенијевић

МИЛИЦА
Бојовић

КРИСТИНА
Гојковић

ВЕЉКО
Павловић

ДАНИЈЕЛА
Миловић

КРИСТИНА
Настић

МИХАИЛО
Урошевић

МИЛАН
Бојовић

ЦВЕТА
Баџић

ВЕСНА
Степановић

ГОРДАНА
Раџић

НЕВЕНА
Пауновић

ДРАГАНА
Раџић

ЗОРАН
Добросављевић

МИЛИЦА
Васовић

НЕВЕНА
Петровић

Кроз дечји објектив

Изложба фотографа Богдана Гуглете и Огњена Гојковића

Кажу да је фотографија као и књига продужетак нашег сећања и маште. Богдан Гуглете и Огњен Гојковић открили су један чаробан свет. Тада саткан је од снова, жеља и маштања. Своје чежње, надања и веру у болу и лепшу будућност пренели су и на фотографију. Чаробан свет дечјег срца, топло и срдачно, открива нам суштину њиховог бића. Кроз уметничку фотографију откривамо чудесну лепоту, наизглед недостижну и недодирљиву, лепоту која проналази свој мир у оку посматрача.

КРЕАТИВНОСТ МОДА УМЕТНОСТ

Маја
Пантовић

GUFO WEAR

Када сте заволели сликање и ко су били Ваши узори?

Сликање сам заволела још у основној школи. Мој разредни старешина је био професор ликовног. Тако сам заволела сликарство и уметност. Онда сам од маминих пријатељица добила комплет књига из периода хуманизма и ренесансе. Ту сам пронашла неке своје узоре попут Леонарда. Једном сам чак добила и јединицу зато што сам свима нацртала цртеж.

Како сте дошли на идеју да осликавате материјале?

Тетка маг пријатеља се бавила хеклањем, плетењем. Мени је то било интересантно, пошто ме је бака научила да хеклам и да шијем. Знала сам неке основе тог ручног рада. Преко њих сам упознала девојку која је завршила академију у Новом Саду и која је држала радионицу батик технике. У тој радионици цртало се воском, затим се восак скидао, па се преко тога наносила боја. Тако сам насликала своју прву мараму.

Да ли сваки материјал може да прихвати боје или су у питању неки посебни материјали?

Постоји широк дијапазон материјала који могу да се користе. Међутим, избегавам да користим материјале који имају рељефасту структуру и који имају дosta памука у себи. Обично slikam на свили, муслину, на свим врстама жоржета и вискозе. Радим често и на сатенизираном памуку и кеперу.

Да ли се сећате Ваше прве креације и да ли их можда чувате и данас?

Прва креација је била једна блуза на којој је био лик девојке. Тачније на слици се видела половина ока, носа и усана. Она је рађена на сатену. Била сам одушевљена и следећом блузом од белог муслина. На њој сам сликала шареног папагаја. Њу баш волим и памтим. Међутим, најбоље креације дошле су после тога.

Које мотиве највише волите да радите?

Животиње.

Колико сати Вам је потребно да осликате једну хаљину?

Зависи од теме и мотива. Ако мотив није превише сложен, нема много детаља, онда ми је потребно 3-4 сата. Највише неколико дана. Некад имам налет инспирације, па могу чуда да направим. То се обично дешава након поноћи.

На који начин проналазите инспирацију?

То су мотиви са путовања. Где год да одем нађем нешто што ме привуче. То је обично нека ситница. На пример нека занимљива врата или дуборез на прозору.

Да ли можете да кажете да сте остварили своје снове?

На путу сам да их остварим. Ја сам скромна, немам неке велике циљеве.

Да ли имате поруку за ученике наше школе који би волели да се баве сличним послом у будућности?

Најбитније је да пронађу себе. Ако си срећан и испуњен, све ће доћи на своје. Не смеш да лажеш себе и треба да радиш оно што волиш.

новинари: Александра Милојевић
Александра Тодоровић

Српски Холивуд

У селу Мутањ, недалеко од Горњег Милановца, на брду Стражевица стоји натпис Српски Холивуд. Гост редакције школског листа Ђачки кутак је Иван Јаковљевић, познатији као Иво Цар, који је и осмислио овај занимљив натпис.

Како си дошао на идеју да направиш Холивуд у свом месту?

Као дечак сам маштао да једног дана одем у Лос Анђелес и видим Холивуд. Љубав према филму ме је током одрастања пратила, па сам 1. новембра 2007. године на брду Стражевица, које се налази изнад моје куће, изградио реплику америчког Холивуда. Село Мутањ у коме живим, је веома мало и слабо насељено, па је и оживљавање села био такође један од мотива. Од изградње натписа, па све до сада, велики број туриста је натпис посетио, а сада посећује.

Вероватно си наилазио на бројне препреке. Колико дуго је трајала израда и постављање натписа?

Препрека је било заиста пуно. Прво, сама идеја је наишла на велики отпор и неразумевање околине у којој живим, затим и многе друге ствари које су саму реализацију кочиле и успоравале. Израда је трајала око месец дана, пре тога је исто толико трајalo рашчишћавање простора на ком се натпис сада налази. Све је било зарасло густим шибљем и растињем. Новац је такође био проблем па сам морао да подигнем кредит за куповину комплетног материјала за израду слова која чине натпис. Враћао сам га две године од сопствене плате.

На самом натпису недостаје једно слово Л? Зашто?

Многи су мислили да нам је нестало материјала па због тога недостаје једно слово „Л“. Прави разлог је поштовање ауторских права, да не би била потпуна копија, морали смо да избацимо једно слово „Л“ и тиме избегнемо евентуалне проблеме.

У Српском Холивуду се одржава и један фестивал. Реци нам нешто о томе.

Од 2011. године, на простору испод натписа, одржавамо „Ревију независног ОФ филма“. То је филмска манифестија која траје три дана. Већ традиционално, одржавамо је задњег викенда у јулу, сваке године. Манифестија окупља и приказује независна филмска остварења које аутори сами, без финансијске помоћи снимају са својим пријатељима и колегама. Идејни творац Ревије је Мирослав Бата Петровић, филмски продуцент из Београда. Бата је, као и многи туристи пре њега, долазио да види натпис, одушевио се самим простором и погледом који се одатле пружа, па ме је потражио и предложио ми да ту направимо филмску Ревију, ја сам тај предлог са одушевљењем прихватио, и ево већ 6. година, хвала Богу, успешно сарађујемо. Финансијски нас помаже Министарство културе и информисања Републике Србије и Општина Горњи Милановац.

Вероватно си филмофил. Који ти је филм и глумац омиљен?

Да, изузетно сам велики филмофил. Највише ми се свиђају наши стари филмови и серије, мада волим и доста страних остварења. Омиљен филм ми је „Чаробњак из Оза“ који је снимљен далеке 1939. године. Чак га и моја деца обожавају, заволели су га гледајући уз мене. Омиљени глумац ми је наш легендарни Мија Алексић.

Да ли волиш да читаш и која ти је омиљена књига?

Волим да читам књиге о психологији. Такође, волим да читам романе по којима су се снимали филмови. Омиљена књига ми је „Алхемичар“ Паула Којеља.

Каква су твоја сећања на детињство и време проведено у школској клупи?

Имао сам срећу да се наша сеоска школа отворила 1991. године, баш када сам ја, и још мојих четвртогодишњака из села, пошли у први разред. Та прва четири разреда, које сам завршио у школи у Мутњу, биле су ми најлепше године у животу. Сваког дана сам у једном правцу пешачио 4 километра, јали ми то није било ни мало тешко. На путу до школе сам прелазио преко неколико брда, и преко два поточића. Уживавао сам у предивној природи. Радо се сећам и тих, тада тешких дана, када сам до појаса газио снећ на путу до школе, па бих се, пошто бих стигао сав мокар, сушио по пар сати.

Да ли си остварио све своје снове?

Из ове перспективе могу рећи да искрено јесам. Углавном сам све што сам желео, уз Божју помоћ, успео да реализујем. Многе ствари до сада су испале много боље него што сам желео и очекивао.

Какви су ти даљи планови?

Сан ми је, не могу рећи план, да пронађем инвеститора коме би се допалао оно што сам замислио а то је изградња дрвеног филмског градића на врху брда Стражевица где се налази „Српски Холивуд“ налази. Волео бих да га изградимо тако да буде предиван, нестваран као из бајке. Такође, жеља ми је да и даље снимам филмове, и да са новим садржајима обогаћујем простор око натписа.

Порука ученицима наше школе.

„Драга децо, желим вам, пре свега, да будете добри ћаци и да полако израстате у добре и поштене људе. Такође, желим вам да остварите своје снове, да успете да реализујете своје амбиције. Верујте у себе, нема немогућих ствари ако искрено и свом срцем то желите. Немојте се обесхрабрити на првим препрекама, увек наставите даље, сигуран сам да ћете успети!“

Занимљива страна

Квиз о Робинзону Крусоу

1. Колико година је Робинзон живео на острву?

А) 9 година

Б) 15 година

В) 27 година (т)

2. Ко га је саветовао да не иде на луку?

А) мајка

Б) отац (т)

В) друг

3. Коју животињу је Робинзон припитомио?

А) вука

Б) козу (т)

В) овцу

4. Који људи су желели да поједу Петку?

А) дивљаци (т)

Б) бразилци

В) индијанци

5. Чиме се Робинзон бавио када је напустио посаду у Бразилу?

А) израдом јечма и пшенице

Б) израдом дувана и плантаже (т)

В) израдом плантаже и пшенице

6. Које боје је била Робинзонова одећа?

А) прне

Б) браон (т)

В) жуте

7. Шта је Робинсон научио папагаја да говори?

А) своје име

Б) Петко

В) Робинзон (т)

8. Шта је Робинзона нападало када је засадио јечам?

А) птице (т)

Б) вране

В) свраке

9. Шта је себи сашио?

А) кошуљу

Б) јелек и шубару (т)

В) шубару

10. Колико су курјака убили?

А) 20

Б) 60 (т)

В) 45

Палиндроми су изрази (речи, бројеви, реченице) који се могу читати унапред и уназад и имају исто значење.

И јогурт ујутру гоји.

А мене ту ни минуте нема.

Ево сада сове.

Нема Ката камен.

Оруђе дода Ђуро.

Ања себе сања.

Ана вода Радована.

Имају Арапи и паре у јами.

Сир има мирис.

Е сине, жени се!

Иду љета, пате људи.

Ана набра пар банана.

Удовица баци воду.

Иду људи.

Ево лове.

У Риму умиру.

Чешчији и иконе
чукве „22 децембар“
у Јордану тешли

(Културни штедњачки
и једном поседио
да имаше икоње свеје
чукве у „Свилаћ“)

Маша Николић

Магија шешира

Дамски шешири

Утицај ретро стила седамседесетих и широки „висећи“ обод не само да представља модни аксесоар већ пружа и ефикасну заштиту од сунца. Раније су се правили углавном од сламе, а данашњи избор веома је разноврсан па су памучни веома згодни за лето, а вунени за јесен и зиму.

Беретке

Беретке су округлости шеширићи израђени од меке вуне. Иако су спреда заобљене, одликује их једна искривљена страна. Потичу из Француске, а свакодневно их носе како обични грађани, тако и припадници војске. Мушкарци и жене различитих култура их обожавају па се тако могу наћи у готово свим бојама

Каубојски шешири

Поред тога што их традиционално носе фармери, ранчери и каубоји као заштиту од природних појава, ови шешири су веома модерни и функционални. Многе модне куће нуде каубојске шешире различних боја, величине и материјала. Најпознатији "тен галон" модел каубојског шешира традиционално је руко мексичког племства.

Гангстерски шешири

Гангстерски или популарније у иностранству звани „Федора“ шешири најпознатији су по свом кратком ободу који се код неких модела савија ка очима. Ови шешири први пут појавили су се око 1800. године, али популарни су постали - веровали или не - тек тридесетих година 20. века. У свету богатства и више класе они су обавезан аксесоар, а шире народне масе ипак су се угледале на Хумфреј Богарта и Индијану Јонеса који су их и у остатку света популяризовали.

Пекарске капице

Модеран аксесоар за посебне прилике. Пекарске капице, које су добиле име јер су их првобитно носили пекари, имају окугао, пупаст облик а заштитни знак им је тврди обод изнад очију. Модел је остао исти а материјали су разнолики - од твида, вуне, коже и осталих. Пекарске капице биле су хит почетком 21. века тако се вративши у моду на велика врата све до данас.

Панамски шешири

Потичу из Еквадора где су се првобитно израђивали од посебне врсте сламе, а касније бродовима путем Панамског канала преносили у остатак света. Након што је Тед Рузвелт почeo да их носи ови шеширићи постали су апсолутни хит у Америци. Погодни су за вреле дане, а одлично стоје уз одела.

У организацији проф. ликовне културе Александре Ђосић Маринковић и проф. српског језика Дејана Славковића у ОШ "22. децембар" у Доњој Трепчи одржана је ревија шешира. Ученици од петог до осмог разреда направили су занимљиве шешире. Притом су користили различите материјале и технике израде. Написани су и поетски и прозни радови о шеширима. Професор српског језика је говорио о славним писцима који су волели да носе шешире, о историјату и настанку првих шешира, као и о шеширима који су приказани на сликама уметника.

Качкети

Качкети су вероватно најпопуларнији „шешири“ на свету. Ноше их мушкарци и жене свих узраста и познати су по свом продуженом, чврстом и заобљеном врху. Носили су се на кошаркашким утакмицама, али због своје практичности и лежерног стила проширили су се широм света као најпопуларнији необавезни аксесоар.

Вунене капице

„Беание“ је уска, мала капица коју обично носе школарци и студенти. Специјално је дизајнирана да загреје вашу главу током зимских месеци. Иако постоје различити типови школских капица – као што су ткане и плетене – основна карактеристика ових капица јесте што су прибјијене уз главу како би је што више загрејале. Уз ову капицу зимски дани ће сигурно бити barem мало топлиji.

Чарли Чаплин шешири

Чврсти шеширићи са округлим и помало заобљеним ободом датирају из 1850. године. „Боњлер“ шешир, како се у свету назива, име је добио по својим творцима Томасу и Њилијаму Боњлеру. Историчари верују да је шешир настао као начин да се при јахању заштити глава. У Америци назван „дербу хат“, у Британији „боњлер“, оно по чему ћемо га ми памтити јесте чувени Чарли Чаплин.

Пеџарошки шеширићи

Обично израђени од памука, са ширим, спуштеним ободом који сеже ка очима ови шеширићи у облику кантице веома су популаран модни детаљ у свету. Засигурно једни од оних који никада не излазе из моде. С обзиром на то да током врелих дана ефикасно штите од сунца највише их можемо видети на главама пеџарова. Модни креатори су их модификовали на најразличитије начине, па су постали и део најсвечанијег оутфита.

Ретроспектива

ПОСЕТА ПРЕДСЕДНИЦЕ СКУПШТИНЕ МАЈЕ ГОЈКОВИЋ

Председница Народне скупштине Републике Србије и Одбора за права детета 2.12.2017. године посетила је издвојено одељење Основне школе "22. децембар" у Горњој Трепчи. Маја Гојковић је у сарадњи са Women and Health Allinace – WAHA International обезбедила донацију од 160 школских ранчева и школског прибора за ученике наше школе. Ранчева и прибор добили су ученици из издвојеним одељењима у Горњој Трепчи и Станчићима, али и у матичној школи у Доњој Трепчи.

КВИЗ ЗНАЊА МОЗГАЛИЦА

Квиз знања "Мозгалица" одржан је 20. фебруара 2017. године у ОШ "Бранислав Петровић" у Слатини. На такмичењу су учествовали ученици од петог до осмог разреда: Душан Новачић, Јована Цимеша, Милоје Васовић и Александра Милојевић. У конкуренцији четири школе у полуфиналу наша школа је заузела треће место са 84 поена. Координатор на такмичењу био је проф. српског језика Дејан Славковић.

"НАЈЛЕПШИ ЉУБИМАЦ 2017"

Избор за најлепшег љубимца одржан је у школском дворишту. Жири је доделио награде за прво, друго и треће место. Чланови жирија су били: представници парламента Александра Милојевић и Валентина Машин, педагог Андријана Јовановић, проф. Александра Ђосић Маринковић и проф. Стаменка Бојовић. Такмичење је организовао проф. Дејан Славковић.

ИЗВЕШТАЈ СА СВЕТОСАВСКЕ ПРОСЛАВЕ

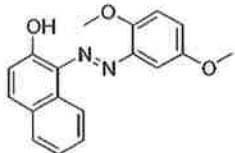
Светосавска приредба одржана је у холу наше школе. Чланови драмске секције од петог до осмог разреда су у сарадњи са проф. српског језика Дејаном Славковићем припремили приредбу која се састојала из два дела. У првом делу ученици су успешно одиграли "Монашење Раствко", а у другом су наступиле ученице које су веродостојно приказале драмски текст "Свети Сава виђен очима жена". Прави пут после неколико година на сцени се представио и хор наше школе. Највећа заслуга за избор песама и организовање хора припада проф. музичке културе Марици Дашић. Васпитачица Јелена Сирмић Мијаиловић је са предшколцима припремила три рецитације посвећене Светом Сави. Приредби су присуствовале наставници, ученици и родитељи. Поводом Савиндана Драгослав Новачић је школи поклонио своје књиге 4444 народне пословице и изреке и 2222 народне пословице и изреке. Светосавска прослава је протекла у пријатичној празничној атмосferи.

ОСНОВАЊЕ КЛУБА РОДИТЕЉА И НАСТАВНИКА

У школској 2016/17. години основан је Клуб родитеља и наставника у организацији проф. Марице Дашић и Дејана Славковића, а под покровитељством Удружења родитеља и наставника "Партнерски за образовање - Чачак" и Фонда за отворено друштво Србија. Клуб родитеља и наставника има за циљ да покрене иницијативе које треба да допринесу решавању конкретних проблема са којим се сусрећу наставници, родитељи и ученици у школи, као и да омогући деци више прилика за квалитетније провођење слободног времена, развој знања, вештина и способности. Спроведена је анкета међу родитељима и наставницима у вези са предлозима које Клуб треба да реализује у наредном периоду. Урађено је осликавање школског терена и обезбеђени су циглати за прозоре у ходнику.

Чаробни свет хемије

Време је за биологију

Кад кажемо „хемија“ обично се сви уплаше безразложно. Хемија јесте наука која објашњава од чега смо ми сами и све око нас сачињено, али то не значи и да је много далеко. Постоје огледи који се морају изводити у посебним условима и под контролом стручних лица, али постоје и они занимљиви које и сами ћаци могу радити кући.

Ево и неких примера:

1. Чаробно млеко

Потребно: 1 штапић за уши
мало детерциента за судове
мало млека
поклопац за тегле
по кап разних течних прехрамбених боја

Сипати мало млека у поклопац за тегле, додати по кап прехрамбене боје, напети на врх штапић за уши детерцент за суђе и у средини поклопца завртeti такав штапић. Видиће се како се формирају концептрични бојени кругови.

2. Мали вулкан

Потребно: кашика соде бикарбоне
1 чеп сирћета

Прелити соду бикарбону сирћетом.

Приметиће се благо шушићање и издвајање мехурића. Мехурићи су угљен-диоксид.

3. Шарени купус

Потребно: пар лиски свежег купуса
Прехрамбене течне боје
Пар чаша

Уровити у чаше у којима је прехрамбена боја лиске купуса. Оставити да стоји пар дана. Приметиће се да се лиске купуса након пар дана обоје.

Следеће огледе радити у присуству одрасле особе.

1. Добијање водоника: Потребно је: Мало сопе киселине и метални ексер.

Прелити метални ексер сопом киселином. Након неког времена издавају се мехурићи, а то је водоник.

2. Добијање кисеоника: Тамно љубичасти прах, калијум-перманганата. Прелити са хидрогеном са којим се меша фарба за фарбање косе. Издаваје се пар, Та пар је кисеоник.

Ивана Ж. Полуга

Амброзија је једна од најпознатијих и најопаснијих алергенских биљака на свету. У народу је позната и под називима лимунчик, опаш, парлогна трава, пеленаста амброзија, американка и фазануша. Амброзија је једногодишња биљка висине од 20 см до 2 м. Корен је вртенаст, стабло је усправно, разгранато, са листовима јајоликовим облика, посутим длачицама, јако изрезаним, са уским режњевима. Пресек стабла је четвртаст или округла. У природи је нико не једе због горког укуса. Цветови су скупљени у дуге гроздасте цвасти на врху стабала и грана, жућкасте боје. Ниче од средине априла, а цвета у касно лето и јесен, од средине јула до првих јесењих мразева.

Штетност

Полен амброзије изазива алергију код 10% људи. Од свих поленских алергија полен амброзије је узрокник у 50 до 60% случајева. Код најосетљивијих особа 8-20 поленових зрна у 1 m³ ваздуха може да изазове јаке реакције, а само једна биљка амброзије производи 1-8 милијарди поленових зрна.

У полену амброзије је констатовано 52 једињења која су алергеногена од којих су 6 посебно опасни. Алергијска реакција се првенствено јавља на горњим дисајним путевима. Отежано дисање и појачана секреција су основни облици алергије која може у неким ситуацијама прећи и у астматичне нападе.

Амброзија не изазива само реакције код људи већ и код животиња.

Историја

Амброзија није европска биљка. Донета је из Америке на неком од прекоокеанских бродова крајем 19. века и од тада се полако и нездржivo шири Европом. Тренутно је има више у Европи него у Америци. Једна биљка може произвести и више од милијарду зрна полена који се уз помоћ ветра могу распршити на површину од више квадратних километара. Зрно полена задржава клијавост и до 40 година. Амброзија првенствено настањује неуређено и запуштено земљиште. Најефикаснији начин уништавања је чулање из корена, али и неговање ниског растња утиче на затирање. У случају већих површина примењује се и редовно кошење до 5 см изнад земље, а само понекад и третман тоталним хербицидима. Ако се не коси нико израста поново у року од 20 дана.

Подаци у Србији

Амброзија је први пут је у Србији примећена у Сремским Карловцима 1953. године. По подацима из 2006. године у Београду је поједињих дана измерено и до 400 поленових зрна по m³, а према подацима ИНЕП у Београду има 700 изданака по m². Од 2006. године се посебно води рачуна и покренута је широка акција за надгледање површина и уклањање овог корова.

A1.Математика	Б1.Ф	В1.Статичка и динамичка	Г1.Паскалов закон
A2.Хемија	Б2.Гравитациона	В2.Индиферентна	Г2. Па
A3.Биологија	Б3.Трење	В3.Лабилна	Г3.Атмосферски
A4.Астрономија	Б4.Отпор средине	В4.Стабилна	Г4.Хидростатички
А.	Б.	В.	Г.
КОНАЧНО РЕШЕЊЕ:			

L. Интеграц. B. Парентека
A. Интеграц. A. Интеграц. мярка

ФИНАНСИЈА:

KONJAKHO PREDMETE:

У свету музике

ФОЛКЛОР

Фолклор је уопштено име за уметност која, у устаљеним традиционалним облицима, живи у народу. Ова уметност прелази од старијих на млађе. Дуг развојни и вековни пут утицао је на преношење оригиналности народних творевина. Као и све остало, народна уметност еволуира. Ово се у музичи лако уочава на песмама са истим текстом која се на разним удаљеностима интерпретирају на разне начине. Исто се дешава и са народним играма: народна кола данас и она од пре педесет година, иако са истим именима и називима, разликују се. Народни дух, најснажнији покретач свих идеја у уметности, никада не мирује, народ обавезно и увек ствара своју уметност, са својом етикотом и посебном карактеристиком. Проучавајући фолклор научници реконструишу духовну вредност и културну прошlost народа. Музички фолклор преноси се предањем и помаже нам да упознамо народно стваралаштво прошлих епоха.

Народно коло као песма и игра је неодвојиви део народног живота. Игра се само уз песму или само уз инструмент, али има игара које су праћене и једним и другим. Највише се игра само уз свирку. Коло је основни облик сваке народне игре. У коло се хвата на три начина: за руке, за појас и за рамена. Игре у Србији одликује шаренило, богатство и разноврсност покрета и посока, па је веома зато некада и рекао: „Када пролазиш кроз Србију, немој играти.“

Од игара које се играју само уз инструмент најпознатије су: Моравац, Качерац, Ђурђевка, игре из Мачве, Понишавља, Врања или Влашке игре које се одликују посебном лепотом и темпераментом.

Што год да је српски народ кроз векове доживљавао, то је улепшало свирком, песмом и игром. Велики сабори, игранке, прела, свадбе и весеља испуњени су како некад тако и сад игром и песмом. Многи ученици наше школе су чувари наше традиције, јер они су чланови културно уметничког друштва „Дуле Милосављевић“ из Чачка. Железничко културно-уметничко друштво „Дуле Милосављевић“ је основано давне 1934. године као оркестарска и певачка секција Дома чачанских железничара. Од 1947. године друштво оснива прву фолклорну секцију у граду Чачку и Моравичком округу која до данас непрекидно ради. Основни циљ је очување народне традиције, песама и игара из свих крајева Србије. КУД „Дуле Милосављевић“ тренутно броји 350 чланова распоређених у више ансамбала и секција. У протеклим деценијама друштво је гостовало на фестивалима, како у земљи тако и у иностранству, успешно представљајући наше културно наслеђе.

Друштво је за квалитетан рад више пута награђивано и добитник је многобројних домаћих и међународних признања, а међу најзначајнијима су Октобарска (1974) и Децембарска (2015) награда града Чачка, Орден заслуга за народ са сребрним од председника државе, прво место на такмичењу аматерских забавних оркестара и солиста Народне републике Србије, Палић (1961), прво место Европски фестивал жезелничара-Данска и Француска (1973, 1981), плакета Савеза аматера Србије (2015), Фестивал „Сарим Сакли“ Турска (2013), Фестивал „Волштић“-Пољска (2005, 2007) и др.

Кроз различите секције КУД-а за 83. године постојања, прошло је много чланова, међу њима је велика оперска дива Радмила Бакочевић, рок легенде Бора Ђорђевић и Радомир Михаиловић Точак, народни певач Добривоје Топаловић, етно извођачи Ратко и Радиша Теофиловић и многи други.

Игор Ђорђевић

Класична музика и филмови

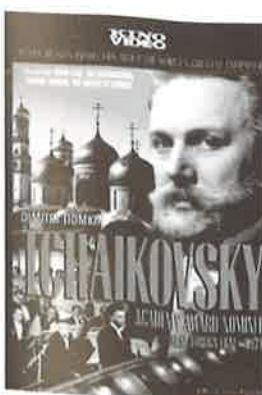
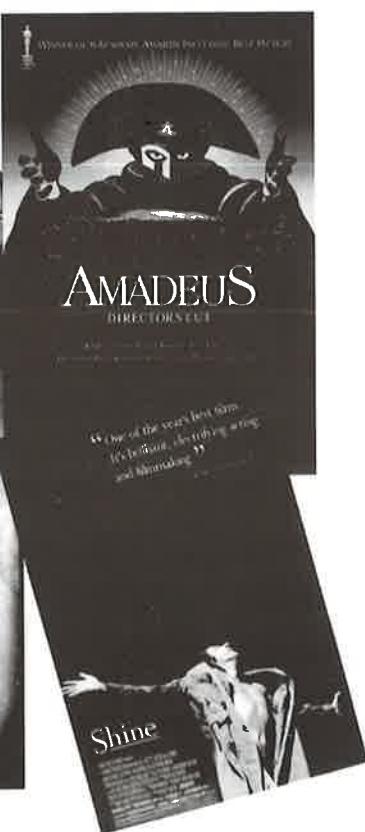
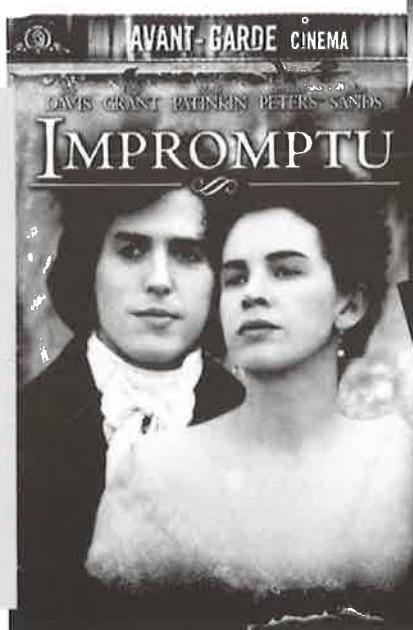
Амадеус-Ово је вероватно најбољи филм из 1984. који је икада снимљен о неком композитору. Режирао га је Милош Форман. Овај филм прича о животу познатог композитора и његовом ривалству са такође познатим композитором Антонијон Салијеријем.

Емпромти-Говори о снажној, романтичној љубави између Фредерика Шопена и књижевнице Жорж Санд. Можда ће вас привући позната глумачка имена, Цули Дејвис, Хуј Грант и Ема Томпсон.

Чајковски-Говори о животу овог композитора. Главну улогу игра Ричард Чемберлен.

Сјај-Фантастичан филм о Дејвиду Хелфту, пијанисти. Прича говори о његовом нервном слому, рехабилитацији и тријумфу са Рахманиновим клавирским концертом бр.3.

Љубавна песма-Фilm из 1947.г. прича је о животу Роберта и Кларе Шуман, њиховог односа, и њиховом најближем пријатељу Јоханесу Брамсу.

Олимпијске занимљивости

Кубански борац у теквондоу Анхел Валодиа Матос доживотно је искључен из спорта, јер је тукао шведског судију незадовољан његовом одлуком у мечу за бронзу у тешкој категорији

Шведски рвач јерменског порекла Ара Абрахамјан који је, незадовољан суђењем, бацио је на под бронзану медаљу одмах после церемоније проглашења победника у рвању грчко-римским стилом категорије до 84 килограма. Због тога је Међународни олимпијски комитет удаљио Абрахамјана са Игара, јер је прекршио правила фер-плеја иувредио све остале спортисте у Пекингу.

Регистровано је тек шест случајева допинга међу спортистима и четири међу коњима, што је било мимо свих негативних очекивања званичника МОК.

На Олимпијским играма у Пекингу учествовао је и Бред Пит, али не чувени глумац већ аустралијски боксер истог имена и презимена.

Прави хероји Олимпијских игара у Пекингу су Холанђанин Мартен Ван дер Вејден, који је победио леукемију, а потом и све ривале у трци на 10 километара, и Натали ди Тоат из Јужне Африке, која има једну ногу,

а учествовала је у пливачком маратону на 10 километара и освојила 16. место.

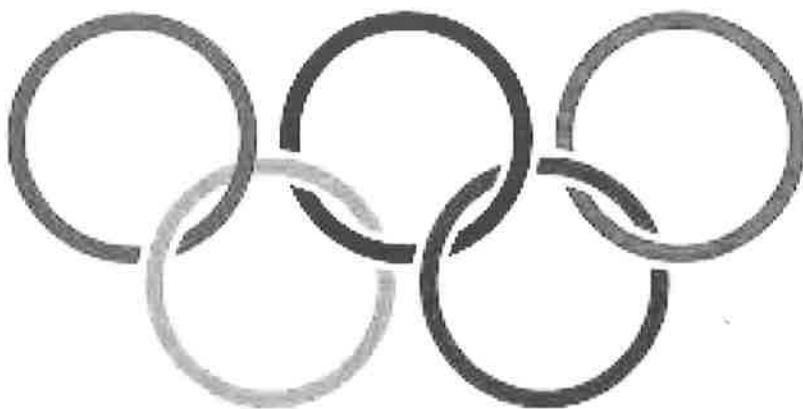
1. Олимпијада – Период од 4 године између свечаности Олимпијских игара.

2. Бакља – Преноси се од Олимпије па до места где се одиграва такмичење.

3. Националне химне – Проглашење победника обавља се на свечан начин уз свирање националне химне.

4. Застава – Олимпијска застава је беле боје, што симболизује неутралност у томе да све земље могу да учествују са својим заставама на Олимпијским играма.

5. Кругови – Представљају јединство свих пет насељених континената (Африка, цела Америка, Аустралија, Азија и Европа).

Занимљива историја

*Гај Јулије Цезар ,Александар Македонски,Наполеон Бонапарт су били велики освајачи,али су се плашили-мачке.

*Александар Македонски је имао очи различите боје.

*Хитлер је био један од кандидата за Нобелову награду за мир.

*Никола Тесла је био опседнут прањем руку и имао је страх од бисера.

*Немачки цар,Фридрих Барбароса,је приликом једног крсташког похода погинуо падом у плићак,јер услед тежине оклопа није могао да устане.

*Приликом битке код Ватерлоа,енглески командант је испред своје војске поставио 70 мачака које су преплашиле Наполеона и он је изгубио битку.

*Виторио Емануеле 2,владар уједињене Италије,био је висок само 1,5 м.

Милоје Васовић

Школа веронауке

ПЛАВИ АНЂЕО

„Ко тебе није видео тај не зна Себе,” записаће несретни песник Бранко Миљковић, загледан у једног анђела, непознатог свету што је несклон да очи подигне у мистичне висине храма, ка оној тачки, једино осим људског срца, на којој се одиграва велика тајна небо-земље историје. У задужбини злосрећног краља Драгутина Немањића у Ариљу, анонимни живописац је насликао тог анђела како готово нематеријалан лебди високо на зиду олтарске преграде. Познаваоци уметности и иконографије већ оцвалају монументалног стила својственог позном 13. веку, препознаће у том ванредно лепом лицу, заогрнутом у етерично плаву тунику сву од неба и светла, архангела Гаврила доносиоца благе вести, односно оног архангела повлашћеног да и Девици Марији, али и васкомликом свету најави зачеће Христово. Један поглед на зид парњак олтарске преграде, тачније на његову десну страну на којој се налази лик Богоматере у тамномодром оргтачу, невино-збуњен, узнемирено подигнутих очију ка божанској гласнику, недвосмислено указује посматрачу да пред собом има призор Благовести.

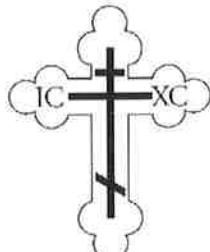

БЕЛИ АНЂЕО

Бели анђео је део композиције Мироносице на Христовом гробу из цркве Вазнесења Христовог манастира Милешеве и спада у најпознатије фреске Србије али се убраја и у велике дometе европског сликарства. Сматра се једним од најлепших радова српске и европске уметности средњег века.

На слици је приказан сам Анђео Господњи, обучен у бео хитон који седи на камену и мироносицама руком показује место Христовог васкрснућа, односно његов празан гроб. Рађен је слободним, широким потезима и одликује се монументалношћу и високом пластиком у моделирању.

Фреска се налази на јужном зиду западног травеја и настала у 13. веку као рад непознатих аутора Грка, школованих у Цариграду, Никеји и Солуну. У 16. веку је преко ње насликана друга фреска па је Бели анђео био скривен све до 20. века када је ова црква рестаурирана и горња слика уклоњена.

Благо үепу и зиду
Пролазио Свети Сава кроз село, па срете два брата, која је недавно крстио. Веома се зачуди
што ни један не носи крст око врата, па их упита:
Свети Сава: Где су Вам крстови које Вам дадох?
Старији брат: Мој је изгледа остало код куће. Носим ту у үепу од гуње.
Млађи брат: А ја сам мој крст окочио на зид!
Свети Сава: Е благо үепу и зиду кад их крст чува, а ко ће Вас чувати, добри људи!?

Од тада поче Свети Сава учити свој крштени народ да крст носе стално око врата, јер је хришћанин без крста као војник без оружја и кућа без крова.

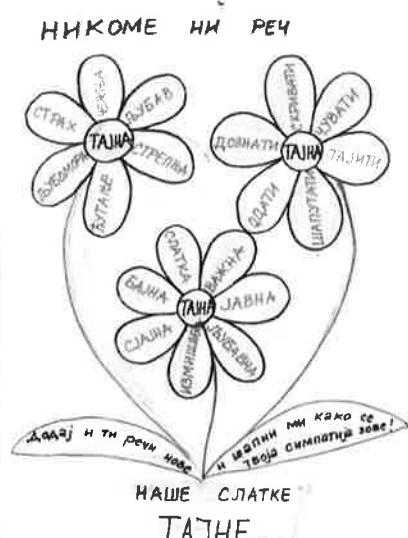
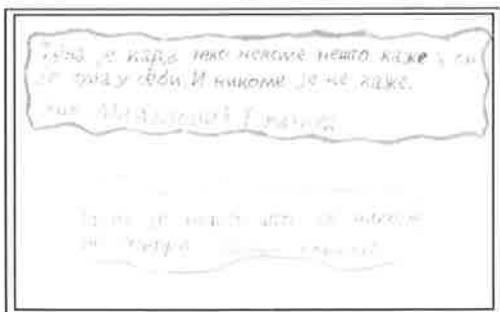

Ношење медаљона, крстића, икопица, бројаница
Како је човек у животу изложен настапајима злих духова, потребно је да поред вере коју носи у свом срцу и души има и видљива хришћанска знамења и светиње као одбрану од злих духови. Зато хришћани носе око врата на ланчићу и око руке: крстиће, медаљоне, иконице, бројанице.

Треба знати да се то не носи због моде и украса, него са дубоком вером, да светиња помаже и штити човека у свакодневном животу. Није хришћанско носити велике крстове преко нападне одеће, која више делује саблажњавајуће и обесвећује цео смисао ношења светиње.

Бруно Каталано

Француски уметник Бруно Каталано направио је невероватну серију бронзаних скулптура "Les Voyageurs" (Путници) у Марсеју. Скулптуре представљају путнике који су веома реалистично приказани, али им недостаје велики део тела.

ФЕЈСБУК ИНТЕРВЈУ

МАРКО ВИДОЈКОВИЋ & КРИСТИНА НОВАКОВИЋ

К: Да ли знаш да те интервјујеш само зато што немам неког другог?

М: Знам. Одавно причам да осим мене у овој земљи нема више ни једног правог писца.

К: Да ли си очекивао толику популарност када си почeo да пишеш?

М: Капирам да сваки писац не очекује да буде читан и популаран, мада, искрен да будем, када сам на самом почетку лицитирао тиражима, пет хиљада је била недокучива цифра, а имам дosta објављених књига, неке су мање, а неке више аутобиографске. Чинjenica је да све имају ту аутобиографску црту.

К: Ко ти је пружио највећу подршку и подстицај у каријери?

М: Рекао бих да је то мој покојни ћале. Од человека који ми је преклињао да не одустајем од права, претворио се у маг можда и највећег фана. Посто сам у преломним годинама за моју каријеру од њега зависио и финансијски, лепо је што је био попутствјив, што је препознао квалитет, што ме је подржкао у мом књижевном подухвату и што ме, откад ми је објављен први роман, није смарао тиме када ћу на факсу дати наредни испит.

К: Шта ти највише волиш да читаš и које би нам књиге препоручио?

М: Ја волим да читам све што ме добро вози. Битно је да ме књига увуче, много битније од онога што у тој књизи пише. Сама чинjenica да је неко био доволјно уверљив да те киднапује и смести у свој свет између корица књиге јеовољна да тог писца доживим као род рођени. Ако ћемо о именима, волим Буковског, Палахњука, Сингера и Бебедеа. Препоручио бих вам да отворите што више књига, да им дате шансу. Ако књига не иде, онда је слободно затворите и пређите на следећу. Нисте ништа дужни да чitate на силу, тако макар ја мислим.

К: Да ли боље пишеш у очајном или добром психичком стању?

М: Очајно психичко стање је непресушен извор инспирације за писање. Ипак, за сам чин писања неопходно је да се писац осећа "ко Бог", јер он, копирај божанско биће које својом вољом и маштом ствара књижевне јунаке и свет у коме они "живе". Да скратим, ако сам у очајном психичком стању не могу ни да живим, а јамоли да пишем. На почетку, додуше, било је другачије. Тада ме је очајно психичко стање водило у писање. Писањем сам побољшавао менталну форму, доказивао сам себи да сам квалитетно људско биће. У међувремену се, очигледно, тај однос између писања и психичког стања окренуо за 180 степени.

К: Шта мислиш, како твоје књиге утичу на младе?

М: Супер је што уопште утичу на младе. Изнова се одушевим када скапирам да сам својом књигом дотакао душу неког из генерације која тек долази. Трудим се да својим књигама и ставом према животу промовиши максималну могућу искреност и максималну спремност да од свог живота направиш нешто велико и дивно. Надам се да ће моје књиге бити мотивација младима да живе живот гасом до даске. Када то кажем, ја увек помислим на то како ће поучени оним што су прочитали у неком мом роману младима подићи револуцију и променити одвратни систем. Ипак сигуран сам да има и оних који ће тај "живот са гасом до даске" скватити као позив на пијанчење и дрогирање. Али, будали само треба повод, да ли ће тај повод бити моја књига или неки филм или нечија песма, небитно је.

К: Како видиш себе за десет година?

М: Као писца много бољих књига од оних које сам досад написао.

К: Шта би поручио младима који желе да постану познати у Србији?

М: Ако желите да постанете познати у оваквој земљи, ви сте потпуно промашили поенту. Ви сте грађани планете Земље. Немојте се заустављати у Србији, трудите се да постанете признати, славни и вољени на великој сцени, јер то је оно што се сада рачуна. Леп пример овога је Новак Ђоковић. Иначе, слава се у Србији нормалном човеку брзо смучи.

Принцеза у земљи цинова

По повратку из школе Ана је узела да уради домаћи. Пошто су у школи учили о циновима, узела је свој лаптоп да би се боље упознала са њима. Када је отворила тражену страницу десило се нешто невероватно.

На лаптопу се створио велики вртлог који је усисао девојчицу и убрзо је избацио у један прелеп врт пун мирисних ружа. У том тренутку до ње дотрча једна девојчица и повика:

- Принцезо, пожурите ускоро ће подне!
- Принцезо?! – зачуди се Ана и приђе језерцету. Погледа у језеро и виде свој одраз. На глави јој је блистала златна круна. Ани ништа није било јасно, али је као по команди кренула за девојчицом. Возећи бицикл, стигле су до једног великог дворца. Утрчале су у велики хол када је сат почeo да откуцава подне. Сви су се тресли од страха. Одједном се појави он, велики и страшни цин и повика:
- Дајте принцезу или ћу срушити ваш бедни град!

Војници су знали да су нemoћни пред снагом цина и зато су се ћутке повукли. Цин је зграбио принцезу, узјахао свог змаја и нестао у облацима.

Убрзо су стigli у дворац који је сав био од млечне чоколаде, хрскавог кекса и шарених лизалица. Цин је гурну у дворац и поново неста. Принцеза Ана се усправи и погледа око себе. Схвати да се налази у соби пуној принцеза.

- Ти си нова? – упита је једна од њих.
- Да – одговори Ана.
- Онда ти не знаш зашто си овде – настави друга.
- Цин је веома несрћан и пати од несанице, па су му принцезе потребне да би га успавале својим дивним причама – настави трећа.

Ана је била збуњена њиховим причама, али је одлучила да се не предаје. Са једне стране је желела да се врати кући, а са друге да некако помогне цину.

Убрзо је пао мрак, на небу су се појавиле звезде, а са њима и цин. Ставио је главу у принцезино крило и она поче да му прича приче и тако све до јутра.

Дани су пролазили, а сваке ноћи се понављала иста ствар. Ана је знала да неће моћи дugo да изрджи све то и зато је покушала да пронађе неко друго решење. Наједном се сетила рецепта који је њена бака стално понављала:

„За миран сан топло млеко и мед.“

Одмах је отрчала до кувара и замолила га да после вечере цину послужи топло млеко са медом. Тако је и било. Већ на пола прве приче цин је заспао и дубоким сном спавао све до јутра. Када се ујутру пробудио био је одморан и расположен, али и збуњен, јер није знао шта му се дододило. Ана му је све испричала. У знак захвалности цин је рекао да ће јој испунити једну жељу.

- Желим кући! – узвикну Ана.

Цин није имао избора него да јој испуни жељу. Пљесну рукама и испред њега се створи велико вртено. Заврте га, па рече:

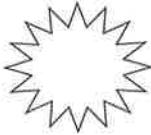
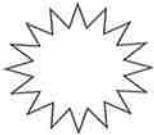
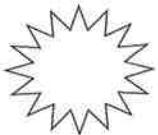
- Одведи Ану кући.

Звезде су и даље сијале на небу. Ана се нагло трже и угледа своју мајку на вратима која је благим тоном упита

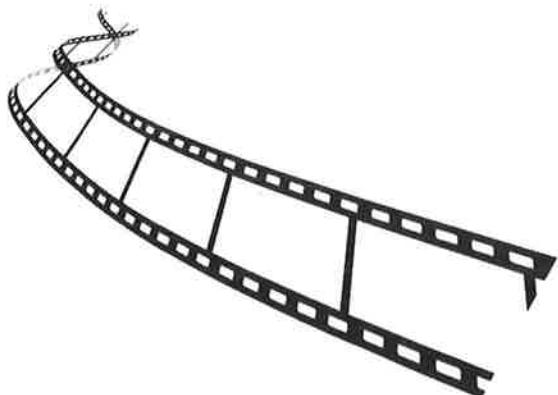
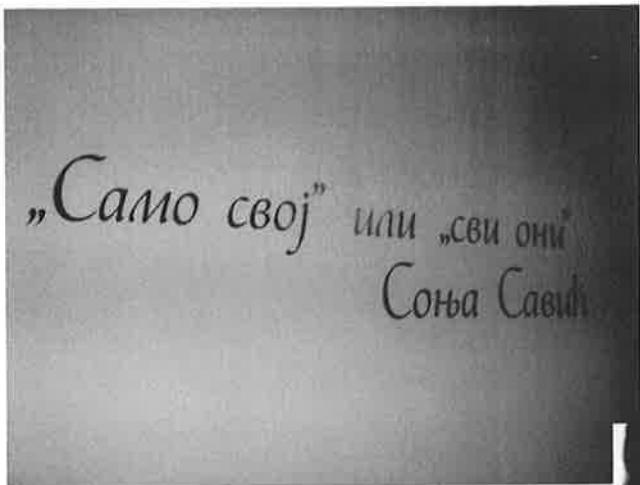
- Спавалице, јеси ли се коначно пробудила?

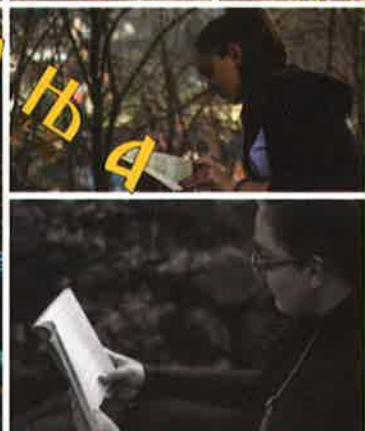
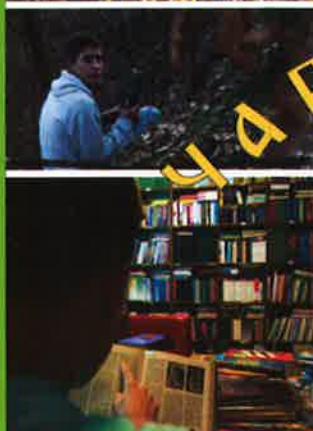
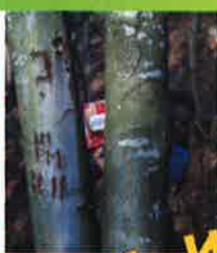
Када се разбудила, Ана је схватила да је преспавала цео дан и да је све био само сан. Изгледа да је сада њој потребно топло млеко и мед, ако мисли да поново заспи.

У спомен –соби звезде југословенског филма Соње Савић

Уметничка галерија у Чачку сваког септембра организује манифестацију "Соњин септембар" у Доњој Горевници, родном месту Соњиних родитеља. У њеној породичној кући отворена је реконструисана спомен-соба у којој су изложени Соњини уметнички радови, награде и све оно што подсећа на живот ове велике звезде. Ученици осмог разреда имали су прилику да посете спомен-собу и упознају глумичину мајку Микаину Савић. Том приликом добили су монографију "Соња Савић-отворена страница". Упознали су богату Соњину филмографију, разгледали су личне предмете, сазнали су занимљиве појединости из глумичиног живота. Ова посета је имала за циљ да укаже на вредност и значај уметника који су потекли са наших простора и на то да они никада не смеју бити заборављени.

Ђачки кутак

Лист ОШ "22. децембар" Доња Трепча
Број 14.

Директор школе: Весна Урошевић

Уредници: Дејан Славковић
Александра Ђосић Маринковић

Сарадници: Ученици ОШ "22. децембар"

Андрјана Јовановић
Вера Јовашевић
Ивана Живановић Полуга
Раденко Милошевић
Катарина Јевтић
Зора Цветић
Гордана Глишић
Душица Станојевић
Горан Станојевић
Вера Јоксимовић
Весна Стојановић
Јелена Гојковић
Александар Станић
Радоња Мирковић
Ивана Кнежевић

Компјутерска обрада: Макиграф Чачак
Штампа: Макиграф Чачак
Тираж: 300 комада

Из Америке за школу у Доњој Трепчи

Вељко Павловић

Захваљујемо се:

Вери Новичић

Владану Милићу

Драгу Богићевићу

Ученицима и родитељима ОШ "22. децембар"